

Tandíjbefizetési Nyugta

A pesti izraelita hitközség leánygimnáziuma

19 44/1945 iskolaév. 6084 sz.

Nyugtatóvány

Varsa Veronika

Tandíjjelzése: Tandíj 8 hó sz/II. oszt. tanuló.

Befizetett:	1. Beiratási díj	fejében	<u>256</u>	P	—	f.
	2. üzemi pótlék	"		P		f.
	3. filmdíj	"		P		f.
	4. vegyesdíj	"		P		f.
	5. önképzőköri díj	"		P		f.
	6. Horthy alap	"		P		f.
	7. anyaghozzájárulás	"		P		f.
		összesen	<u>256</u>	P	—	f.
azaz	<u>hitközségbeiratás</u>			P		f.

Budapest, 194 5. júl hó 6 n.

Az igazgatóság

A pesti izraelita hitközség leánygimnáziuma

1944/1945 iskolaévre kiadott 6084. számú "Nyugtatóvány"-a, amely igazolja, hogy Varsa Veronika sz/II. oszt tanuló tandíj fejében (8 hó) 256 pengőt 1945 júl 6-n befizetett.

1945. márciusban elkezdődött az iskola egy héten kétszer. Áprilisban már többször volt. Akkor a Wesselényi utca és a Körút sarkán lévő házban volt a gimnázium kihelyezett tagozata a negyedik vagy ötödik emeleten, egy lakásban. Hogy miért nem Lázár Piroska iskolájában folytattuk, azt nem tudom. Talán kiégett. Két nagy szoba volt, az egyik az elsősöké, és onnan nyílt a másodikosoké. A tanári és a többi osztály a körút másik oldalán lévő házban volt. Az egyik osztálytársam, Liebermann Kati kitalálta, hogy németül nem tanulunk. Mindenki helyeselt. Amikor láttuk az ablakból, hogy Flóra néni, a német tanár átkel a körúton, akkor lestünk, és amikor elkezdett felfelé kapaszkodni az emeletre, kiléptünk az ablakon a gangra, és a hátsó lépcsőn leosontunk. A körúton akkor még voltak hirdetőoszlopok, amelyeknek kis ajtaja volt, és be lehetett bújni. Onnan lestünk, és amikor vége volt a németórának, Flóra néni ment vissza a tanáriba, akkor mi is visszamentünk az osztályba. Amikor azt mondtuk, hogy németet nem tanulunk, kérdezték, hogy akkor mit. Mondtuk, hogy angol. Lett angol. Júniusig jártunk ide. Az 1945/46-os tanévben már átkerültünk a Hollán utcába. Egy évet jártam még, mert bár nagyon szerettem a Zsidó Gimnáziumba járni, szerettem az osztálytársaimat, és jó színvonalú volt az iskola (például a matematikát Péter Rózsa tanította, akkor még én is értettem), de egyre kevésbé bírtam, mert mindenki cionista volt. Ezt

azért nem szerettem, mert engem nagyon nagy magyarnak neveltek. Addigra már a fél magyar irodalmat végigolvastam. Tizenhárom éves koromban olvastam Eötvös regényeit. Aztán rájöttem, hogy Mikszáthot még jobb olvasni, legalább harminc-negyven kötetet végigolvastam. Apám nagyon boldog volt, hogy komoly dolgokat olvasok. Ez volt a kultúráim. Eszembe sem jutott volna, hogy ne Magyarországon éljek.